

PIK VALTÓ PÁLYA

34. SZAM

1993. FEBRUAR 26.

BEKÖSZÖNTŐ

Bizonyára meglepődtem nyájas olvasóm, amikor először megpillantottál ebben az új ruhában. El kell hogy mondjam, bizony én is meglepődtem, amikor először megláttam magam. Nagyon tetszettem magamnak. Fantasztikusan jól nézek ki. Az én szememben legalábbis. Úgy tetszelegtem, mintha nő lennék, pedig köztudottan semlegesnemű vagyok. Tudom, hogy nem illik dicsérni önmagát még egy újságnak sem, de engedtessek meg nekem ennyi hiúság.

A vonalvezetésem a régi, mégis teljesen újszerű képet mutatok. Már majdnem úgy nézek ki, mint egy valódi újság.

Sokan szidtak esetenként, hogy olvashatatlan voltam. No nem azért, ami bennem írva volt, hanem a küllemem miatt. Ez most már a múlté. Mondanivalóimat már nem írógépen írják belém. Fényszedő gépen készülök.

És nem az éppen még valamennyire működő xerox-gépek valamelyike nyög ki magából, hanem valódi, komoly nyomdagép illeszti rám nyomtatát finoman, kecsesen és tisztán.

Nem lesznek többé cikk-közi vonalaim, hullámvész, elmosódott és hiányos soraim. Szövegeimet jól olvasható betűk formálják mondanivalóvá.

Apropó! – a mondanivaló.

A mondanivalót mindig életünk napi aktualitásai diktálják, és ezek – az utóbbi hetekben – nem túl sok jót diktáltak. Főleg a létszám alakulásáról, ami ma mindenkit a legjobban izgat. Amikor ezek a sorok íródnak, még senki nem tud semmit – viszont annál többet beszél róla.

Mire ezek a sorok olvasódnak, már lehet, hogy mindenki mindent tudni fog – és nagy lesz a csönd.

A találgatásokat konkrét információk formájába önteni az én dolgom és a csöndet megtörni is az én dolgom lesz.

Ma még egyiknek sem tudok eleget tenni.

De nagyon szeretném, ha az az ötszáz példány, amelyben kéthetenként közkinccsé válok, kevésnek bizonyulna ahhoz, hogy mindenkinek saját példánya legyen.

Ez valóban nagyon boldoggá tenne.

Ebben a reményben zárom BEKÖSZÖNTŐ soraim és várom további szíves érdeklődésedet, nyájas olvasóm.

A VÁLTÓPÁLYA hangját
Kutas Péter szinkronizálta

WORK-OUT

a veszélyes hulladék

három,
küldött

ALÁLNI

Annak ellenére, hogy a címben jelzett Work-Out konferencia még január végén zajlott le, a téma nem vesztett aktualitásából, hiszen a környezetvédelem ma országosan mindennapi téma.

Január 26-án a VTG igazgatói tanácstermében került sor a „Veszélyes hulladékok gyűjtése, tárolása és kezelése” témában a Work-Outra.

Vígh Károly környezetvédelmi igazgató úr és Reicher Jenő főmérnök úr tartottak bevezetőt és tekintették át a téma aktualitását. A témafelmérés a tizennégy résztvevő közreműködésével az alábbi területeket érintette:

- forgácsolás (hűtő- és kenőfolyadékok),
- galvanizálás,

- festés,
- szalmiákos fénymásolás és
- egyéb, pl. az elhasznált fénycsővek és fénymásoló lámpák megsemmisítése, illetve hasznosítása.

A témafelmérést követően a következő javaslatok születtek:

- új, környezetkímélő, gazdaságosabb hűtőfolyadék alkalmazása,
- egy olyan műszer beszerzése, amely a hűtőfolyadékok keverékarányának pontos beállítására szolgál,
- új, veszélyes hulladék nyilvántartó rendszer kidolgozása.

A fenti javaslatokat a VTG igazgatója elfogadta és így a közeljövőben bevezetésre kerülnek.

A téma lényegéhez kapcsolódva további javaslatok voltak

- a kiégett fénycsővek és fénymásoló lámpák Vácon történő megsemmisítésére és a higany, illetve a fénypor visszanyerésére,
- kisnyomású festékszóró pisztolyok alkalmazására, és
- egy központi veszélyes hulladéktároló kialakítására.

A két utóbbi témához kiegészítő adatokra, költség- és gazdaságossági számításokra van szükség. Döntés csak az értékelhető adatok birtokában hozható. Szalai Tibor gyárigazgató úr zárószavában eredményesnek értékelte a konferenciát és megköszönte a résztvevők munkáját.

Csillag János

JELENTÉS AZ USA-BA SZALLÍTOTT BIAx II. GÉPSOR ÜZEMBEHELYEZÉSÉNEK HELYZETÉRŐL

Az USA OHIO állambeli Circleville nevű kisvárosában, a General Electric gyárában kerül üzembehelyezésre az 1992. IV. negyedévben kiszállított BIAx II. névre keresztelt kompakt fénycsőgyártó gépsor.

A beüzemelés két részletben történt, illetve történik napjainkban is. 1992. decemberében, Lassú József tervezőmérnök vezetésével

lett átadva a Hajlító gép, a Bevonó gép, valamint két állványgyártó automata.

A GE szakemberei igen kedvezően nyilatkoztak az átadás eredményességéről.

A gépsor többi részének üzembehelyezésére 1993. január elején utazott ki szakembergárda Várszegi János úr vezetésével.

Jelenleg a gépsor melegüzemi próbája zajlik.

A gépek EVP vizsgálatait február 18-án kezdték el. A gépsor végleges átadására valószínűleg március végén kerül sor. Nagyon bízunk a sikeres átadásban,

mert az feltehetően kedvezően befolyásolja majd azokat a GE managereket, akik a BIAx III. gépsor megrendeléséről döntenek. Ez a megrendelés nagyot lendítene a VTG munkaellátottságán. Addig is azonban az szükséges, hogy bármilyen kéressel fordulnak hozzánk kintről az ott dolgozók, maximális kiszolgálásban legyen részük. Bízunk a sikerben és reméljük, hogy rövidesen megindulhatnak a rendeléshez kapcsolódó szerkesztési és gyártáselőkészítési munkák.

Kéri Miklós
osztályvezető

PIKTOGRAM

história

Még 1984-ben merült fel az ötlet, amikor még gépexport-dömping volt, hogy a sok – és esetenként idegen nyelvre rosszul fordított – felirati tábla helyett próbáljunk meg piktogramokat alkalmazni a gépeken és a kapcsoló szekrényeken.

Az elhatározást hamarosan tett követte és 1985-ben, a Gépfejlesztési Főosztály állományában levő közismert „művészkém”, aki néha az Erdélyi Mihály névre is hallgatott, feladatul kapta a témát. Akkor még „dühöngött” az Alkotó Ifjúság pályázat, így nagyon kézenfekvő volt a megoldás. Célprémium nincs, pályázat van, ha jól megcsinálja, onnan jutalmat kap, ha rosszul, akkor örüljön, hogy fizetést kap.

Igy indult a téma.

És 1985-ben „Erdélyi Mihály utolsó versenyműve, mondhatnám hattýúdala” címmel elmés és szakmailag is igen kiváló munka született és jó piktogramok, amiket azonnal be is vezetünk. A dolgozat, amelyet éppen a jó szövege és esztétikus kivitele miatt akkori-ban „visszaloptam”, a napokban akadt a kezembe. Akkor született az ötlet, hogy adjunk le belőle részeket a VÁLTOPÁLYA-ban, hadd élvezze más is és még művelődhet is.

Hát íme!

Részlet a Bevezetésből:

„A PIKTOGRAM – KÉPIRÁSI – az írásnak az a fajtája, amelyben betűk helyett egész fogalmakat kifejező jeleket használnak.

A piktogramok tehát jelek.

Már emberré válásunk első perceiben is jeleket hagytunk hátra, melyek a mai

kor hálás tudósainak sok mindent elárulnak kezdeti lépéseinkről. A jelek lényege, hogy erőszakos módon megváltoztatták a természeti környezetet. Nem is beszélve azokról a koponyákon felismerhető likakról, amelyeket egyik-másik ősrünk kőbunkójával „alkotott”, attól a vágtyól hajtva, hogy jeleket hagyjon az utókorra, amelyekkel saját törzsének felsőbbrendűségét bizonyítja. A fennmaradt vizuális jelek – karcolások, rajzok, festmények a barlangok falán – mutatják az emberi gondolkodás fejlődését.” ... „A fejlődés során kialakult abc-kben is megtalálható a szimbólumok képjellege, de ez ott már jelentéktelen. Ezek a jelek alkalmazásának egyik végállomásaként értelmezhetők. Alapvető hibájuk, hogy csak a nyelvet értők tudják elolvasva érteni is.”

„Vannak olyan 3000–4000 évvel ezelőtti keletkezett jelek, amelyek áthidalják az idő szakadékát és még nekünk is többnyire azt jelentik, amit alkotójuk közvetíteni kívánt kortársainak. A mimika, a gesztusok, a mozdulatok iránya, elrendezettsége olyan jelentéssel bír, amit mindig fel tudunk fogni.” ...

... „Érdekesség, hogy a jelek tervezése közben néha-néha felmerült az ‚ideális piktogram’ szelleme. Mert egyesek szerint az igazi, jó piktogram olyan, amit egy ‚marslakó’ is el tud ‚olvasni’. Nos, ez egy mar(s)haság! Egy szerencsétlen földönkívüli E.T., aki nem ismeri az emberiség történetét, igencsak bambán állna a legtöbb jel előtt. Olyan helyzetben lenne, mint egy egyiptomi írástudó az ókorban, akinek egy tv kapcsolási rajzát kéne elolvasnia. Szerintem már az is óriási eredmény lenne,

ha a mai piktogramtervezők csak olyan jeleket alkotnának, amelyeket a ma embere képes megérteni.” ...

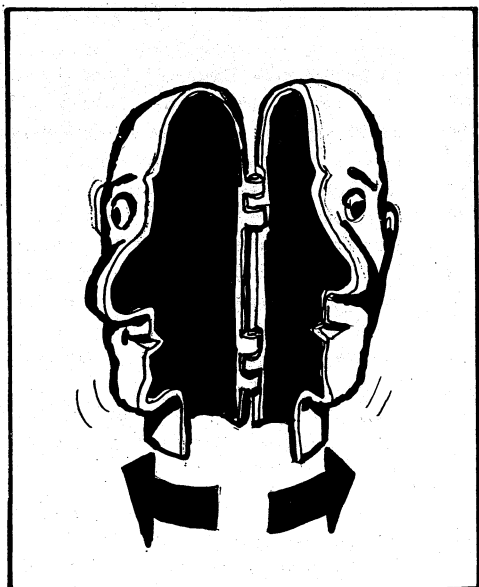
... „Századunkban, amikor az emberiség az eddig mindent gúzsba kötő téridő hálót egyre jobban szétfeszíti, amikor a térben egyre nagyobb utakat tud megtenni egyre rövidebb idő alatt, a piktogramok szerepe rohamosan megnőtt. A nemzetközi turizmus és a világkereskedelem fejlődése még inkább szükségessé tette, hogy a közlekedéstől kezdve az egészségügyig, a sporttól a különböző szolgáltatásokig, egy a nyelvi és országhatárokat nem ismerő, mindenki számára ugyanazt jelentő információs jelrendszert alakítsanak ki. Mostanában már postán, áruházakban, állomásokon, repülőtereken, mindenhol szemünkbe tűnnek az egyre megsokszorozottabbá váló jelek, amelyeket lassan az egész világon egyformán kezdenek alkalmazni és értelmezni. Nagy segítségünkre vannak a tájékoztatásban és a tájékozódásban, mert egy olvasni nem tudó gyermeket ugyanúgy el tud igazítani, mint egy a betűket már alig látó idősebb embert.

Csodákra – természetesen – a piktogramok sem képesek. A bonyolultabb, csak szavakkal leírható utasításokat nem tudja kiszorítani, így kénytelenek vagyunk továbbra is nyelveket tanulni egészen az egységes ‚világnyelven beszélő piktogram-nyelv’ megszületéséig. És utána is!”

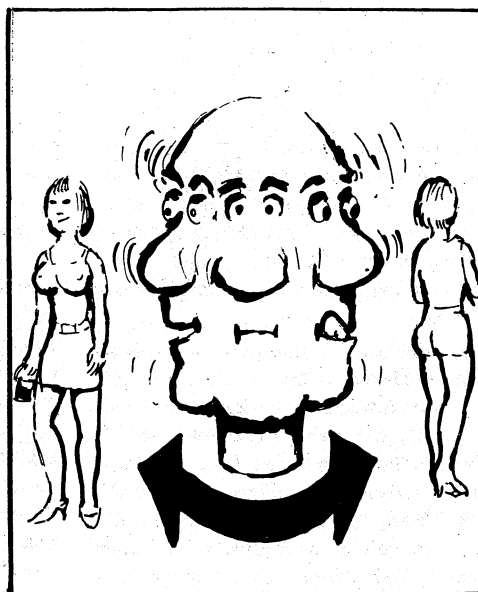
Erdélyi Mihály ipari formatervező
művésze után nem egészen szabadon

Kutas Péter

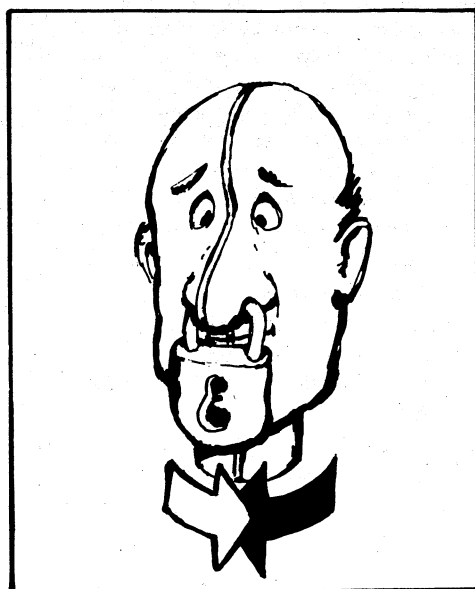
A piktogram témához kapcsolódva bemutatunk három, „A TÖKÉLETES PIKTOGRAM” pályázatra beküldött műszaki piktogram tervet. AKI NEM TUDJA KITALÁLNI A PIKTOGRAMOK JELENTÉSÉT, FORDITSA FEJLÉCCSEL LEFELE A LAPOT.

FEJNYITÁS

FEJFORGATÁS

FEJZÁRÁS